

man havde noteret ned, og som var, kan man sige, pejlemærker for de to partier i skatteforhandlingerne. Der fik vi jo tjekket alle ni punkter af, og det var nogle, som Dansk Folkeparti og regeringen havde gennemført med forårspakke 2.0.

Kl. 16:02

Formanden:

Tak til hr. Mikkel Dencker. Der er ikke flere korte bemærkninger. Så er det i ordførrækken fru Anne Grete Holmsgaard.

Kl. 16:02

(Ordfører)

Anne Grete Holmsgaard (SF):

I SF kritiserer vi ikke regeringen for at lave grønne afgifter; vi går bestemt ind for grønne afgifter. Men vores overordnede kritik af det her forslag handler om to ting.

Den ene er det, provenuet bliver brugt til. Det er 18,8 mia. kr., og det er bare rigtig mange penge. De bliver brugt til at finansiere en meget, meget socialt skæv skattepakke. Det er vi absolut meget kritiske over for.

Den anden kritik går på, at det, når man laver grønne afgifter, er vigtigt, at man er sikker på, at det har en effekt, der rent faktisk betyder en adfærdsændring. Altså, de grønne afgifter skal jo først og fremmest få virksomhederne, de offentlige institutioner, forbrugerne og også elproducenterne til at handle mere effektivt, dvs. bruge mindre energi, bruge mindre af den fossile energi, og dermed nedsætte både energiforbruget og klimabelastningen.

Når man laver sådan noget, er det faktisk en god idé at have en ordentlig analyse af, om det, man foreslår, nu rent faktisk også giver de adfærdsændringer, og ligesom starte med at spørge: Hvad er det for nogen adfærdsændringer, vi gerne vil have? Det kan man ikke rigtig se ud af det her forslag. Det er jo, kan man sige, ikke engang baseret på det, Skattekommissionen kom med. Og det er jo slet ikke baseret på en analyse af eller en vurdering af et meget kompliceret afgiftssystem.

Vi ved så, at højere energiafgifter generelt har en tendens til at give en adfærdsændring. Vi ved f.eks., at der på virksomhedsområdet – det ved vi fra den evaluering af energispareindsatsen, der lige er gennemført – er et kæmpe potentiale at hente hos virksomhederne, fordi mange af virksomhederne simpelt hen ikke tager investeringer i lavere energiforbrug, selv om de har ganske kort tilbagebetalingstid, altså at der går ganske få år, før investeringen er hentet tilbage.

Der synes vi, det ville være interessant i det her forslag at se på, hvordan refusionsreglerne er, for virksomhederne betaler meget lave energiafgifter i forvejen, og der er en række refusionsregler.

Vi synes, at et par hovedprincipper sådan set er meget gode at gå ud fra: Hvis man ikke er udsat for udenlandsk konkurrence, kan man fint have høje grønne afgifter. Hvis man er udsat for udenlandsk konkurrence, kan der være grundlag for at sige, at man tilbagebetaler til at investere i energibesparelser; det kan i hvert fald være en måde at håndtere det på.

Hvis jeg så går til de enkelte mere detaljerede forslag i selve L 207, vil jeg sige, at det forslag, der handler om at ligestille decentral og central kraft-varme i den måde, man beregner varmevirkningsgrad på, eller rettere sagt i den måde, man beregner, hvor meget man skal betale for varmedelen, og hvor meget man skal betale for eldelen, sådan set ser meget fornuftigt ud. For det er en klar forenkling af de fire forskellige regler – ja, der er sådan set flere – der er i øjeblikket, som er historisk betingede. Konsekvensen af det her vil være, at i hvert fald en række af de store kraft-varme-værker får højere pris på deres varme. Men det er faktisk også fornuftigt nok, for i øjeblikket betaler de i forhold til andre kraft-varme-værker ganske enkelt for lidt. Så det synes vi umiddelbart ser fornuftigt ud.

Så er der et forslag om at lægge afgift på farligt affald. Det er begrundet med, og det er også blevet sagt heroppefra, at man mener, at når der ikke er afgift på farligt affald, er der et incitament til at forurene andet affald med farlige stoffer. Det synspunkt kan man selvfølgelig have, men egentlig ville vi gerne vide, hvad det er begrundet i. Altså, er det begrundet i, at man rent faktisk har mange eksempler på nogle, der forurenere affaldet?

Ud over det synes vi det er vigtigt at få det her vurderet ordentligt. Vi har jo bl.a. fået en række kommentarer i høringssvarene om nogle negative konsekvenser, det her kan have. Så vi har det sådan, at det kan være, at det er en god idé, men det kan også være, at det er en skidt idé. Altså, det vigtigste er jo, at man får minimeret det farlige affald og får sikret en så høj grad af genbrug som overhovedet muligt. Det er det, afgiftssystemet frem for noget skal understøtte.

Så er der et forslag om, at afgiften for deponering af affald sættes op. Begrundelsen for det er, at den ikke har været reguleret siden 1999. Det er jo sådan lidt morsomt, for en lang del af den